

Alba:

Jezusčkova šola.

5. Lilija.

Francika in Janezek hodita k pouku za prvo sveto obhajilo. Dasi sta še majhna, vendar srčno želita prejeti Jezusčka v svoje srce. Saj ga poznata, kako je dober in kako ju ljubi. Gospod katehet je s Franciko in Janezkom v šoli zadovoljen, ker se resno trudita, da bi pripravila Jezusčku lepo, čisto srce.

Danes hitita zopet v Marijin vrtec. Marija ju z drugimi otroki vred takoj popelje k Jezusčku, in Janezek ga zaprosi: »O Jezusček moj, povej mi, katera čednost ti je najljubša?«

Jezusček odgovori: »Moj otrok! Oglej si danes moje Srce s posebno pazljivostjo. Kajne, to vidiš, da se sveti moje Srce kakor čisto zlato in da je kar posejano dragocenih kamenov — svetijo se kakor zvezde na nebu. Moje Srce je sedež vseh čednosti. Povej, ali najdeš tu v mojem Srcu le najmanjši madež? Ali ti ugleda oko le en prašek? In če bi imel orlove oči, bi ne našel v njem ne praška in ne madeža. Glej, moje Srce je najčistejše srce. Ni imelo to Srce nikdar najmanjšega nagnenja do greha in nikdar ni grešilo. Sovraži to Srce vsak, tudi najmanjši greh, ki uniči otrokom prelepo nedolžnost. Ta greh je nečistost. Če bi ti vedel, otrok moj, kako zelo jaz ljubim čistost, bi rajši umrl, kakor da bi si pustil izrvati to čednost. Kdor je čist, je ljubljenec mojega Srca.

V zgled ti bodi bela lilija. Glej, kadar prideš v Marijin vrtec, me najdeš tukaj sredi med lilijami. Lilije so moje ljubljenske. Cvet lilije je snežnobel, da se v solncu kar leskeče. Tako čista in lepa naj bo tudi tvoja duša. Pa glej, otrok moj, če se

lističev lilije le dotakneš, dobé takoj rumene madeže in izgube prvotno lepoto. Pravtako je s tvojim srcem: če ga le malo odpreš grehu, se že pomaže, in njegova lepota izgine. Zato skrbno pazi na svoje čute, otrok moj! Skrbno se ogibaj tudi slabih tovarišev! Pazi, da ne boš nikdar kaj grdega mislil, gledal, poslušal, govoril ali storil. — Lilija rada raste po vrtovih in na polju. Zraste visoko nad druge cvetice, potem šele v vrhu močnega stebelca nastavi svoje krasne cvetove. S tem ti kaže, kako moraš biti pazen, da si ohraniš čisto srce. Dvigaj se v molitvi visoko k Bogu in njemu izročaj v varstvo svojo čistost in nedolžnost.

Sveti Alojzij je zelo skrbel za čednost svete čistosti. Bal se je tudi sence tega greha; zato je bil vedno moj ljubljenelec. Skrbno se je ogibal vseh posvetnih veselí in zabav, vedno pa je imel pred očmi Boga. Sedaj uživa v nebesih veliko slavo in čast. Posnemaj tega svetnika, otrok moj, in prosi ga, naj ti bo zvest pomočnik v nevarnostih.

Marija, moja mati, je tudi varihinja nedolžnosti. Njej se priporočaj, otrok moj, vsak dan. Takole ji reci:

»Tebi, o deviška Mati, ki te nikdar ni omadeževala krivda ne osebnega, ne izvirnega greha, priporočim in izročim čistost svojega srca.«

In Marija zdaj pristopi ter vsadi z veliko skrbnostjo vsakemu otroku v srce belo lilijo. O, da bi bila ta lilija vsaj za dan prvega svetega obhajila vsa čista, tako da bo Jezusček z veseljem vstopil v ta mlada srca kakor v vrt lilij!

Li veš, da bele lilije
so ljubljene Gospodove?
Oblečene brezmadežno,
znak čistosti deviške so.

V belini divni se blesté:
Gospod kraljevo oblačivse,
A lepši kakor lilija
je kras deviškega srca.

Če ljubi Jezusa srce
in v čistosti mu vdano je,
Gospod ga ljubi, rajši ima
kot cvetje širnega sveta.

